



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 1993/2025**  
**29.10.2025. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Павловић, адвокат из ..., против туженог „Талијан ауто“ д.о.о. Стари Бановци, чији је пуномоћник Предраг Миленковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1857/24 од 18.12.2024. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

## **РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1857/24 од 18.12.2024. године.

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

## **Образложење**

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П1 157/20 од 04.10.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде материјалне штете за облачење и превоз покојника, услуге хладњаче, погребне услуге и трошкове, на име одевања покојника, исплати 38.565,00 динара и да тужиоцима, на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због смрти блиског лица исплати сваком по 1.100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 04.10.2024. године, као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцима на име накнаде штете за претрпљени страх исплати по 200.000,00 динара, са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима, на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 1.341.086,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а у осталом делу захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован предлог тужилаца за одређивање привремене мере.

Пресдом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1857/24 од 18.12.2024. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је делимично преиначена, тако што је одбијен као неоснован захтев тужилаца ББ и ВВ да се обавезе тужени да им на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због смрти блиског лица исплати преко износа од по 1.000.000,00 динара, са законском затезном каматом као и да захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 1.113.528,00 динара, са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, у преосталом делу жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена у усвајајућем делу. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих закојских разлога, у смислу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 13.07.2020. године, а вредност предмета спора је 3.938.565,00 динара. Имајући у виду да тужени ревизијом побија правноснажну пресуду у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву, којим је обавезан да тужиоцима на име накнаде материјалне штете исплати 38.565,00 динара, да тужили АА, на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због смрти блиског лица исплати 1.100.000,00 динара, а туженима ББ и ВВ по истом основу исплати по 1.000.000,00 динара, то је вредност побијеног дела правноснажне пресуде 3.138.565,00 динара, што по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (117,5944 динара) представља динарску противвредност 26.689,74 евра.

Како вредност побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена, па је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Тужиоцима не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија  
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**